

до відповідальності за порушення вищезазначених прав. Це потребує узгодження трудового законодавства із нормативно-правовими актами інших сфер економічного життя суспільства, зокрема й щодо соціально-відповідальної діяльності роботодавців.

До того ж, у країнах, де заходи державної політики стимулюють жінок працювати, більший відсоток жінок залучено до робочої сили. Прикладом таких заходів державної політики є податкові пільги; створення можливостей для часткової (неповний робочий день) або дистанційної зайнятості; визначення оптимальних параметрів матеріальної допомоги на дитину; доступ до якісних послуг з догляду за дітьми; визначення оптимальних параметрів відпустки по догляду за дитиною до досягнення нею певного віку (декретної відпустки в Україні) тощо.

Література

1. Кодекс законів про працю України. Закон України затверджений Верховною Радою України від 10.12.1971 № 322-VIII (зі змінами і доповненнями). URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/322-08>

УДК 657

Єрмолаєва М.В., к.е.н., доцент,
Гелей І.В., здобувач вищої освіти СВО «Магістр»
Полтавська державна аграрна академія

ЗВІТНІСТЬ ЗА НАРАХОВАНОЮ ОРЕНДНОЮ ПЛАТОЮ ЗА ЗЕМЕЛЬНІ ПАЇ

Узагальнення інформації про господарські операції, що відбуваються протягом звітного періоду, відбувається у бухгалтерській звітності. Сільськогосподарські підприємства, які орендують земельні паї у громадян, інформацію щодо проведених розрахунків відображають у фінансовій та податковій звітності. Слід зазначити, що фінансова звітність не розкриває в повній мірі даних про проведені розрахунки, оскільки лише у ф. № 1 Баланс (Звіт про фінансовий стан) наводиться інформація про загальну суму поточних зобов'язань у третьому розділі пасиву на початок і кінець звітного періоду.

Більш детально стан розрахунків за орендою земельних паїв відображається у податковій звітності, зокрема у Податковому розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь фізичних осіб, і сум утриманого з них податку (форма № 1ДФ). Податковий розрахунок заповнюють сільськогосподарські підприємства, які нараховують (виплачують, надають) доходи (у грошовій або негрошовій формі) фізичній особі й зобов'язані нараховувати, утримувати та сплачувати ПДФО і військовий збір. Розрахунок за ф. № 1ДФ має статус декларації, її подають усі податкові агенти, які виплачують доходи фізичним особам.

Згідно із пп. 164.2.5 Податкового кодексу України до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включається дохід від надання майна в лізинг, оренду або суборенду (строкове володіння та/або користування) [1].

Податковим агентом власника земельного паю (орендодавця) щодо його доходу від надання в оренду (емфітевзис) земельної ділянки сільськогосподарського призначення, земельної частки (паю), майнового паю виступає орендар. Особи, які відповідно до ПКУ мають статус податкових агентів, зобов'язані подавати у встановлені строки (кожного кварталу) розрахунок за ф. № 1ДФ до контролюючого органу за місцем свого розташування. Порядок заповнення та подання податковими агентами розрахунку за ф. № 1ДФ затверджений наказом Мінфіну від 13.01.2015 р. № 4 із змінами та доповненнями [2].

Згідно з Довідником ознак доходів, наведених у додатку до Порядку № 4:

- під «106» ознакою доходу відображається дохід від надання земельної частки (паю) в лізинг, оренду або суборенду;

- під «195» ознакою доходу відображається дохід від надання земельної ділянки сільськогосподарського призначення, майнового паю в лізинг, оренду, суборенду, емфітевзис;

- під «196» ознакою доходу відображається дохід від надання майна (крім земельної частки (паю), земельної ділянки сільськогосподарського призначення, майнового паю) в оренду або суборенду (строкове володіння та/або користування).

Починаючи з 23 травня 2020 року штрафи за недостовірні відомості, неподання або несвоєчасне подання, помилки та недостовірні відомості у розрахунку за ф. № 1ДФ зросли удвічі:

- за порушення, виявлені перший раз – 1020 грн;
- при повторному виявленні порушення протягом року – 2040 грн. Штраф накладається один на всі виявлені порушення.

Неповна або несвоєчасна сплата ПДФО та ВЗ зумовлює накладення штрафу у розмірі 2 5% від суми недоплати та нарахування пені за кожен день прострочення. Однак, такі санкції накладаються лише, коли порушення виявлені під час перевірки податковими інспекторами.

З метою уникнення штрафу необхідно виправити помилку шляхом подачі розрахунку за ф. № 1ДФ з позначкою «Уточнюючий» та провести обов'язковий або добровільний перерахунок ПДФО.

За неподання або несвоєчасне подання розрахунку за ф. № 1ДФ накладається адміністративний штраф від 23 до 51 грн, але таке адміністративне стягнення може бути накладене не пізніше 2 місяців з дня скоєння, а якщо порушення тривале – не пізніше 2 місяців з дня його виявлення. Розрахунок подають щокварталу протягом 40 календарних днів, що настають за останнім днем звітного кварталу.

Література

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення 29.09.2020).
2. Про затвердження форми Податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь фізичних осіб, і сум утриманого з них податку (форма № 1ДФ) та Порядку заповнення та подання податковими агентами Податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь фізичних осіб, і сум утриманого з них податку : Наказ від 13.01.2015 № 4. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення 29.09.2020).

УДК 657

Єрмолаєва М.В., к.е.н., доцент,
Злепко І.Р., здобувач вищої освіти СВО «Магістр»
Полтавська державна аграрна академія

ОБЛІКОВІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ ДОКУМЕНТУВАННЯ ПРИДБАННЯ МАТЕРІЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ У ПОСТАЧАЛЬНИКІВ

Останнім часом серед бухгалтерів-практиків точиться дискусія щодо документального оформлення отримання матеріальних